

Ladislav Babić

Upute za državni udar

Prolog:

Cromonija je socijalna struktura dalekog vansolarnog planeta, nalik našim državama, skoro pa globalne civilizacije. Jedinostveni kontinent podijeljen je, poput torte, na tri kriške - uvjetno ću ih zvati Lijevozemlje, Desnozemlje i Sredozemlje – od kojih svaka „država“ graniči sa ostale dvije. Opis zbivanja odnosi se na Desnozemlje, čije ime sam preveo kao na početku teksta. Kako sem mene (vidjeti pogovor) tek vrlo mali broj Zemljana razumije njihov jezik, bio sam prisiljen razumijevanja teksta radi – posebno s obzirom na učestale leksičke promjene u njih, koje znaju dovesti do teškoća uzajamnog razumijevanja i njegovih žitelja – njihove termine prilagoditi ovozemaljskim, što ne povlači nikakve analogije s ovdašnjim situacijama.

Iako je na Cromoniji pred skoro cijelo stoljeće (po našem računanju vremena) ostvareno društvo nesavršene slobode, stjecaj okolnosti - u sinergiji s evolucijski neprevladanom mentalnom tromašću njenih stanovnika - doveo je do prevrata, ostvarenja društva savršene neslobode. Domaća avangarda odmah je osjetila o čemu se radi, a tijekom decenija vladavine elita sve je značajniji dio naroda osjetio isto. Da su iz čizmi koje su ih stezale ali se tijekom vremena prilagođavale obliku stopala, skočili u „stezala za prste i palce“ koje je vladajuća garnitura sve više zatezala. Sve prisutnija bijaše ideja o smjeni vlasti, vanparlamentarna dakako, jer su analogonom zemaljskog parlamenta čvrstom rukom gospodarili silnici. U avangarde je prvo sazrijela pomisao da treba poduzeti konkretne korake radi dokončanja vladajućeg stanja, te su se počeli ilegalno okupljati i raspravljati o

promjeni poretka državnim udarom. Sažeto prenosim suštinske naglaske pripremne faze vanparlamentarne promjene tiranske vlasti na Cromoniji.

Kao prvo, svaki član ilegalnog komiteta koji je spremao promjenu vlasti, potpisom se obavezao pristanku na vansudsku likvidaciju ukoliko učini izdaju, odnosno ako predstavlja još neotkrivenog ubačenog agenta režima, na rušenju kojega komitet radi. Ukoliko u nekoj fazi komplota pojedinac odustane od daljnjeg učešća, postupat će se prema njemu u skladu s njegovim ponašanjem (prokazivanjem urote ili šutnjom) prema zavjerenicima. Također, potpisom je potvrdio da će uhapšeni obnašatelji totalitarne vlasti biti podvrgnuti – nakon pobjede revolucije – pravednom suđenju, i kažnjeni kaznama u skladu s njihovim učešćem u političkoj i fizičkoj represiji nad narodom.

Sasvim je jasno da bilo koje svrgavanje legalno izabrane vlasti koja potom nehumano obnaša povjerenje stečeno od građana, ne dozvoljavajući parlamentarnu smjenu, biva nemoguće bez učešća njenih unutarnjih nezadovoljnika. Pristupe li, nakon pomne agitacije, urotničkim redovima, na njih će se odnositi sve rečeno u prethodnom odlomku. U slučaju pobjede revolucije odriču se obnašanja vlasti na lokalnim i najvišim nivoima, u zamjenu za odustajanje od progona zbog dotadašnjeg učešća među totalitarcima, a kao priznanje za pomoć pučistima. Važno je urotnicima osigurati podršku među političkim, a naročito nezadovoljnim vojnim i policijskim vrhom, čije bi učešće uvelike doprinjelo uspjehu poduhvata sa što manje žrtava s obje – vladajuće i zavjereničke – strane, kao i među nevinim građanstvom. U tu svrhu, vlastitim potpisima su pristupnici uroti potvrdili privrženost odlukama centralnog komiteta koji će upravljati revolucionarnom promjenom, prihvaćajući njegov konačni sud ukoliko se o njih ogriješe.

Prva faza revolucije, u času kad se stvore potpuni uvjeti za njeno provođenje, uključujući podršku svih relevantnih faktora, provest će se kontrolom graničnih prijelaza, te zauzimanjem aerodroma, željezničkih i autobusnih stanica, riječnih i morskih luka – sve kako bi se što je moguće efikasnije spriječio bijeg glavnih zločinačkih nositelja režima sa svojim obiteljima. S time paralelno i djelovanje banaka – radi sprečavanja prebacivanja još neiznesenih finansijskih sredstava – mora biti stavljeno pod kontrolu. Naravno, sve to nakon zauzimanja parlamenta, crovizije (analogona naše televizije) i neutralizacije vojnih objekata, što su na sebe preuzeli visokorangirani vojni simpatizeri i učesnici puča. Usporedo sa spomenutim akcijama, planirano je hapšenje predsjednika države i parlamenta te premijera, skupa sa zamjenicima, s dovođenjem pred kamere crovizije gdje će biti prinuđeni pred licem naroda potpisati prijenos vlasti, odričući se doživotno – pod

prijetnjom vansudske smrtne kazne - ikakvih aspiracija na politički povratak. Uhićeni će također biti svi aktualni ministri, prvenstveno obrane, unutrašnjih poslova i financija, kao i zapovjednici svih rodova vojske koji se neće pridružiti prevratu. Ambasadori susjednih država bit će otposlani u njih, s porukom da se tamošnje vlasti najkasnije za tri mjeseca izjasne priznaju li, ili ne priznaju novouspostavljenu vlast. U slučaju priznanja, postojanje vojski postat će arhaizam kome je jedini cilj očuvanje režima, pa će se – pregovarajući sa susjedima – raditi na njihovom ukinuću. Zadržat će se tek policijske jedinice, s isključivom namjenom borbe protiv kriminala. Tajne službe bit će raspuštene. Pod prijetnjom vansudske smrtne kazne – što će kao upozorenje biti javno objelodanjeno na croviziji – dužnosnici vladajućih stranaka zaduženi za evidenciju bit će primorani predati kompletne popise članstva, ne osvete radi, već zbog zabrane političkog djelovanja u idućih deset godina. Nakon isteka tog roka, dokumenti koji ne inkriminiraju bilo koga za zločine protiv građana Cromonije arhivirat će se, sa zabranom pristupa od dvije prosječne generacije. Kontrola medija bit će neizostavna u prvoj, vremenski ograničenoj fazi promjena, a potom će se najstrože kažnjavati u skladu s novoizglasanim zakonima, po kojima će se zabraniti ma kakvo neposredno ili posredno učešće funkcionera u kreiranju medijske politike. Komandiri jedinica koji bi naredili, kao i neposredni izvršitelji masovnih zločina nad bilo kojim segmentom stanovništva, potpisom i svojim životima pristaju na vlastitu vansudsku likvidaciju, nakon kratkog dokaznog postupka o umiješanosti u tako nehumano (ovdje je, kao što je vidljivo, terminologija nužno prilagođena s obzirom na neljudski karakter cromonijskog stanovništva) djelo. Nakon stabilizacije promjena, bit će ukinuta smrtna kazna, izuzev onima koji su izdali vlastoručnim potpisima prihvaćene uvjete, te prema gore spomentim osobama.

U slučaju uspjeha planirane urote, oduzela bi se sva imovina dužnosnika, uključivo za njihova mandata prenešene na bliže i daljnje članove porodice, a i prije suđenja za njihove postupke prije prevrata porodice bi im bile prebačene na režim prosječne plaće ili mirovine za punoljetne osobe kojima pripada to pravo. Nakon osvajanja vlasti, sva kontrola revolucionara nad njenim institucijama bila bi, prije raspisivanja slobodnih, zbiljski demokratskih izbora, ograničena na maksimalno dva četverogodišta. Poučeni vlastitom povješću i iznevjeravanjima čak i od najnaprednije deklariranih – kasnije u desničarenje ogrezlih – pokreta, bijahu razrađeni praktični mehanizmi smjenjivosti svih državnih službenika usred svake polovice pojedinog mandata, ukupno ne duljeg od dva četverogodišnja izborna ciklusa. Također su uvedena ograničenja koja bi spriječila izrastanje „prvog među jednakima“ u diktatora koji bi se otrgnuo volji naroda i njegovih predstavnika. Sve to također je stajalo u tajnom revolucionarnom dokumentu

provođenje čijih stavki su učesnici svojim potpisom i životima jamčili. Buduće društveno uređenje Cromonije bilo bi bazirano po principu vlastitog društvenog doprinosa, u skladu s minimiziranjem i maksimiziranjem svih stanovništvu nužnih bioloških, obitavalačkih i duhovnih potreba. Što znači da nitko ne može uživati manje ni više od okvira parlamentom utvrđenih i narodnim referendumom potvrđenih pravednih ograničenja. Progresivnim oporezivanjem privatna bi imovina bila svedena u izglasane granice, a višak upotrebljen u razvojne svrhe.

Sudski procesi će se ograničiti na maksimalno pola godine, uz još toliko vremena za razmatranje uloženi žalbi. Namjerno maliciozno podmetanje bilo kome, učešće u podmićivanju ili primanju mita radi ostvarenja koristi, kažnjavalo bi se najvećom mogućom kaznom o kojoj će odlučiti parlament. Vanparlamentarno političko organiziranje bilo bi ograničeno dodjelom digitalnih domena (cromonijsko društvo je bilo izrazito informatizirano) koje bi se uz strogu kontrolu povećavale ili smanjivale u skladu s uspjehom na izborima. Etičko povjerenstvo ograničenog mandata procjenjivat će stavove političkih suparnika, i u slučaju sumnji na njihovu neprimjerenost, raspisivati referendum o njima. U slučaju negativnog mišljenja građana, oduzimale bi se domene na rok od jednog do tri izborna ciklusa (ovisno o stupnju neetičnosti njihovih nositelja), bez mogućnosti da se ponovno uspostave prije tog razdoblja.

Garantirala bi se, ne sloboda mišljenja – što je po mišljenju zavjerenika notorna budalaština – već neanonimna sloboda govora, ograničena odgovornošću spram iznijetih stavova prema konkretnim osobama koji moraju biti podvrgnuti kriteriju dokazivosti, u protivnom su kažnjivi. Iako su postojali tek relikti religija na Cromoniji, dokument - čije stavove rezimiram – garantirao je njihovu ravnopravnost unutar sekularnog uređenja države i društva. Jednakost spolova (kao posvuda u svemiru i njihova biološka struktura bazirala se na dva suprotna spola – mužjarcima i muženkama, u slobodnom prijevodu ovog autora) se podrazumijevala, kao i sloboda vlastitog izbora i upražnjavanja ma kojih opcija (uključivo seksualne među punoljetnim partnerima unutar svoje vrste) koje ne nanose boli ili štetu ma kojem trećem licu. Obrazovni program je zajednički, s kurikulumima kreiranima od vrhunskih stručnjaka temeljem znanstvenih, umjetničkih, filozofskih i etičkih kriterija (bez religijskih sadržaja), ali se ne brani da djeca uz njih - u slobodno vrijeme - upražnjavaju ma koje dodatne vrste obrazovanja, „obrazovanja“ i slobodnih aktivnosti.

Zadnje informacije s Cromonije govore su da je revolucija počela, i da se razvija - svakako ne baš sasvim glatko, kako se ni jedan proces u društvu ne odvija - u skladu s očekivanjima urotnika. Proces je, koliko je autoru znano, bio kompromitiran nizom unutrašnjih trvenja, izdaja, prijelaza s jedne na drugu stranu barikade, likvidacija i nevinih žrtava – što je uobičajeni slijed događanja čak i po zemaljskim mjerilima. Teško mi je procijeniti jeli zbivanje urodilo plodom, jesu li ostvareni svi ili samo djelomični planovi urotnika i dali se društvo uspjelo stabilizirati ukoliko je revolucija pobijedila. Preostaje mi samo nagađanje vođeno zemaljskim iskustvima i ovdašnjim mjerilima, koja ne moraju biti relevantna za cromonijsko društvo posve različito od ma kojeg terestrijalnog. Nažalost, do slijedećih informacija o pokušaju rušenja elitističke vlasti na Cromoniji čitatelj će se morati zadovoljiti s onima iz teksta. Autor, prisiljen skrivati identitet zbog prijetnji vlastitoj sigurnosti, spriječen pristupu mogućim svježim informacijama (vidjeti pogovor) drži palčeve za ostvarenje proklamiranih ciljeva revolucionara. Obecava da će, ukoliko uspije - što je vrlo upitno – doći do novih saznanja, izvijestiti o svakoj promjeni koja bi mogla biti poučna i za pojedina zemaljska društva, nipošto ne želeći prejudicirati primjer Cromonije kao paradigmatki za ovdašnja društva.

Pogovor:

Kao profesionalni kriptolog, član tima sa zadatkom dešifriranja (što mu je uspjelo) poruka koje su urotnici međusobno izmjenjivali, a koje je uhvatila zemaljska opservatorija odmah stavljena pod nadležnost velesile kojoj je pripadala, uspio sam – mada su poruke i dešifrirani dokumenti klasificirani najstrožom tajnom - WikiLeaksu dostaviti sve kopije, koje je nakon provjere autentičnosti organizacija dostavila medijima. Isti čas, u koordiniranoj akciji velesile i njenih saveznika – što rječito govori o pipcima stvarne „mreže širom svijeta razapete“, koje je internet tek jedan od alata - uhapšeni su ili prisiljeni na bijeg suradnici WikiLeaksa: Manning, Snowden, Assange i ostali, a proslijeđeni dokumenti medijima ostali su pod prijetnjom fizičke likvidacije, neobjavljeni. Kao razlog hajke na spomenute ljude navedene su radnje protiv nacionalne sigurnosti, ali to zasigurno ne bijahu one predočene javnosti. Veću prijetnju je predstavljala vanzemaljska uputa za uspješno, sa što manje žrtava, provođenje državnog udara, da ne upotrijebim tiranima omraženu riječ – revolucije. U silnom strahu od promjena, moćnicima ni na pamet nije pala misao kako je u vladajućim zemaljskim uvjetima naprosto nemoguće primijeniti upute Cromonaca, čemu jasno svjedoči ponašanje ogromnog dijela Zemljana koji su savršeno indolentno prihvatili progone, uzapćenja, suđenja i presude ljudima koji su im – nastojeći otvoriti oči –

pokušali servirati istinu. Ovdje iznosim ilegalno, pod pseudonimom, skraćeni opis sadržaja originalnog dokumenta – popraćenog primjedbama radi njegova boljeg razumijevanja - u čijem sam posjedu. Bez žrtava nema promjena: mrtvih, progonjenih, uzapćenih,... Udar elita na pojedince samo je razvojna, prosvjetiteljska faza budućeg, konačnog, uzvratnog udara naroda na njih.

Baladator

13.11.2018.g.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>